

KOMMISJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING (EU) 2021/1104**2024/EØS/46/15****av 5. juli 2021****om anerkjennelse av Canadas rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammer for derivattransaksjoner under tilsyn av Office of the Superintendent of Financial Institutions som likeverdige med visse krav i artikkel 11 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre⁽¹⁾, særlig artikkel 13 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I artikkel 13 i forordning (EU) nr. 648/2012 fastsettes en ordning i henhold til hvilken Kommisjonen gis myndighet til å vedta beslutninger om likeverdighet der et tredjelands rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammer erklæres som likeverdige med kravene i artikkel 4, 9, 10 og 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, slik at motparter som inngår en transaksjon som er omfattet av nevnte forordning, og der minst én av motpartene er etablert i det aktuelle tredjelandet, anses å ha oppfylt disse kravene ved å oppfylle kravene i dette tredjelandets rettsorden. Erklæringen om likeverdighet bidrar til å nå det overordnede målet i forordning (EU) nr. 648/2012 om å redusere systemrisikoen og øke gjennomsiktigheten i derivatmarkedene ved å sikre en ensartet anvendelse internasjonalt av prinsippene som er avtalt med tredjeland og fastsatt i nevnte forordning.
- 2) I artikkel 11 nr. 1, 2 og 3 i forordning (EU) nr. 648/2012, som utfylles av delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 149/2013⁽²⁾ og delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/2251⁽³⁾, fastsettes Unionens rettslige krav til rettidig bekreftelse av vilkårene for en OTC-derivatkontrakt, gjennomføringen av en porteføljekomprimering og rammene for porteføljevastemming for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, og dessuten fastsetter disse bestemmelsene verdsettings- og tvisteløsningsforpliktelsene som gjelder for disse kontraktene («teknikker for reduksjon av operasjonell risiko»), samt de forpliktelsene som gjelder ved utveksling av sikkerheter («marginer») mellom motpartene.
- 3) For at et tredjelands rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammer skal anses som likeverdige med rammene i Unionen når det gjelder teknikker for reduksjon av operasjonell risiko og marginkrav, bør de vesentlige resultatene innenfor de gjeldende rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammene være likeverdige med Unionens krav i henhold til artikkel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012 og sikre et vern av taushetsplikten som er likeverdig med vernet som er fastsatt i artikkel 83 i nevnte forordning. Dessuten må de likeverdige rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammene anvendes på en effektiv og rettferdig måte som ikke skaper vridning i tredjelandet. Likeverdighetsvurderingen omfatter derfor å kontrollere at de rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammene i et tredjeland sikrer at OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, og som inngås av minst én motpart som er etablert i dette tredjelandet, ikke utsetter finansmarkeder i Unionen for et høyere risikonivå og følgelig ikke utgjør en uakseptabelt stor systemrisiko i Unionen.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 238 av 6.7.2021, s. 89, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 13/2022 av 4. februar 2022 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 42 av 30.6.2022, s. 22.

⁽¹⁾ EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 149/2013 av 19. desember 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for indirekte clearingordninger, clearingplikten, det offentlige registeret, tilgang til en handelsplass, ikke-finansielle motparter og risikoreduksjonsteknikker for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart (EUT L 52 av 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/2251 av 4. oktober 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for risikoreduksjonsteknikker for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart (EUT L 340 av 15.12.2016, s. 9).

- 4) Den 1. oktober 2013 mottok Kommissjonen den tekniske uttalelsen fra Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) om de rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammene i Canada⁽⁴⁾, blant annet med hensyn til teknikker for reduksjon av operasjonell risiko som får anvendelse på OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart. I sin tekniske uttalelse konkluderte ESMA med at ettersom Canada fortsatt holdt på å ferdigstille sitt regelverk for clearingplikten, ikke-finansielle motparter og risikoreduksjonsteknikker for ikke-clearede transaksjoner, var ESMA ikke i stand til å utføre en endelig analyse og gi en teknisk uttalelse om dette emnet.
- 5) Kommissjonen har merket seg ESMA's tekniske uttalelse og har tatt hensyn til utviklingen av regelverket siden den gang. Denne beslutningen bygger ikke bare på en sammenlignende analyse av de rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige kravene som gjelder i Canada, men også på en vurdering av at resultatet av disse kravene og deres evne til å redusere den risikoen som følger av OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, kan anses som likeverdig med resultatet av kravene fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012.
- 6) De rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammene som gjelder i Canada for OTC-derivatkontrakter, er fastsatt i retningslinje E-22 om marginkrav for derivater som ikke cleares sentralt, og i retningslinje B-7 om forsvarlig praksis ved anvendelse av derivater (samlet kalt «retningslinjene») fra Office of the Superintendent of Financial Institutions (OSFI). Manglende overholdelse av retningslinjene kan føre til en ny vurdering av tillatelsen som enheter som er underlagt retningslinjene, utøver virksomhet i henhold til. OSFI utøver tilsynsmessig regulering av og fører tilsyn med føderalt regulerte finansinstitusjoner (Federally Regulated Financial Institution, FRFI) i Canada og har ansvar for å overvåke og kontrollere etterlevelsen av alle OFTI-retningslinjene. FRFI-er omfatter banker, utenlandske bankfilialer, bankholdingselskaper, forvaltnings- og låneselskaper, kooperative kredittsammenslutninger, kooperative detaljhandelssammenslutninger, livsforsikringsselskaper, eiendoms- og ulykkesforsikringsselskaper og forsikringsholdingselskaper. Retningslinjene fastsetter minstestandarder for krav til marginer og andre risikoreduksjonsteknikker for derivattransaksjoner som ikke cleares sentralt, og som utføres av FRFI-er. Retningslinje B-7 trådte i kraft i november 2014, mens retningslinje E-22 trådte i kraft i juni 2017, og noen av kravene i denne er omfattet av en innfasing i samsvar med den internasjonale rammen og er tilpasset den eksisterende innfasingen i delegert forordning (EU) 2016/2251.
- 7) Teknikkene for reduksjon av operasjonell risiko for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, som fastsatt i retningslinje B-7, er fortsatt utilstrekkelige sammenlignet med forpliktelsene fastsatt i artikkel 11 nr. 1 og 2 i forordning (EU) nr. 648/2012 og delegert forordning (EU) nr. 149/2013 med hensyn til rettidig bekreftelse, porteføljekomprimering og porteføljeavstemming samt verdsetting av transaksjoner. Denne beslutningen bør derfor bare omfatte de rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammene for tvisteløsningsforpliktelsene som fastsatt i artikkel 11 nr. 1 i forordning (EU) nr. 648/2012 og delegert forordning (EU) nr. 149/2013 samt bestemmelsene om marginkrav som fastsatt i artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012 og delegert forordning (EU) 2016/2251.
- 8) Når det gjelder kravene til tvisteløsning som gjelder for OTC-derivater som ikke cleares gjennom en sentral motpart, inneholder Canadas bestemmelser om OTC-derivater som inngår i retningslinje B-7 og får anvendelse på omfattede FRFI-er, lignende forpliktelser som dem som er fastsatt i artikkel 11 nr. 1 i forordning (EU) nr. 648/2012. Særlig inneholder retningslinje B-7 spesifikke bestemmelser om tvisteløsning som gjelder for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart.
- 9) Når det gjelder marginer for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, gjelder bestemmelsene i retningslinje E-22 for OTC-derivatkontrakter som definert i artikkel 2 nr. 7 i forordning (EU) nr. 648/2012, med unntak av fysisk oppgjorte valutaterminkontrakter og valutabytteavtaler, som ikke omfattes av marginkravene i retningslinje E-22, og de faste fysisk oppgjorte valutatransaksjonene knyttet til utveksling av hovedstol i kombinerte rente- og valutabytteavtaler («cross-currency swaps»), som er unntatt fra startmarginkravene i retningslinje E-22, samt med unntak av fysisk oppgjorte varetransaksjoner som ikke omfattes av definisjonen av et derivat i retningslinje E-22. I samsvar med artikkel 27, 30, 30a, 31 og 38 i delegert forordning (EU) 2016/2251 er

⁽⁴⁾ ESMA/2013/1375, «Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR – Canada», sluttrapport, European Securities and Markets Authority, 1. oktober 2013.

valutabytteavtaler og valutaterminkontrakter samt utveksling av hovedstol i kombinerte rente- og valutabytteavtaler («currency swaps») unntatt fra startmarginkravene, mens derivater knyttet til obligasjoner med fortrinnsrett for sikringsformål, noen derivater i tilknytning til verdipapirisering, derivater med motparter i tredjeland der rettskraften til motregningsavtaler eller ordninger med sikkerhetsstillelse ikke kan sikres, samt opsjoner på enkeltaksjer og indeksoptjoner er omfattet av unntak fra kravene til start- og variasjonsmargin. Denne beslutningen bør derfor ikke få anvendelse på fysisk oppgjorte varederivater.

- 10) I henhold til retningslinje E-22 må alle FRFI-er som tilhører et konsolidert konsern hvis samlede gjennomsnittlige nominelle beløp ved månedsslutt for derivater som ikke cleares sentralt, for månedene mars, april og mai i 2016 og ethvert år deretter overstiger 12 milliarder canadiske dollar («omfattede enheter»), utveksle start- og variasjonsmargin. I henhold til retningslinje E-22 har Canada vedtatt den internasjonalt avtalte tidsplanen for innfasingen av startmarginkrav. Stater, sentralbanker, offentlige foretak, kvalifiserte multilaterale utviklingsbanker, Den internasjonale oppgjørsbank og sentrale motparter omfattes ikke av definisjonen av en omfattet enhet. Finansforvaltningsdatterforetak («treasury subsidiaries») som bedriver risikostyringsvirksomhet på vegne av datterforetak innenfor et konsern, samt visse spesialforetak er ikke omfattet av definisjonen av omfattede enheter. Denne beslutningen bør derfor omfatte de rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammene med hensyn til tvisteløsning og utveksling av sikkerheter som gjelder for FRFI-er som er omfattede enheter («omfattede FRFI-er»). I henhold til artikkel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal alle motparter i en OTC-derivattransaksjon som ikke cleares gjennom en sentral motpart, daglig utveksle variasjonsmarginer. Denne beslutningen bør derfor være betinget av at variasjonsmarginer utveksles for transaksjoner som utføres med omfattede FRFI-er.
- 11) I henhold til retningslinje E-22 skal start- og variasjonsmargin beregnes og kreves inn senest to bankdager etter gjennomføringen av en transaksjon med et derivat som ikke cleares sentralt, mellom en omfattet FRFI og en omfattet enhet. Deretter skal marginer beregnes og kreves inn daglig. Marginer skal stilles eller mottas senest den andre bankdagen etter hver innkreving av margin. I henhold til artikkel 12 i delegert forordning (EU) 2016/2251 skal alle motparter i en OTC-derivatkontrakt som ikke cleares gjennom en sentral motpart, utveksle variasjonsmargin daglig eller justere den marginrisikoperioden som brukes til å beregne startmarginen, tilsvarende. Det bør derfor fastsettes vilkår med hensyn til variasjonsmargin.
- 12) Retningslinje E-22 inneholder også bestemmelser om et kombinert minste overføringsbeløp for start- og variasjonsmarginer på 750 000 canadiske dollar. Dette beløpet er fastsatt til 500 000 euro i artikkel 25 i delegert forordning (EU) 2016/2251. Tatt i betraktning den marginale forskjellen i verdi mellom disse valutabeløpene og med hensyn til det felles målet bør beløpene anses som likeverdige.
- 13) Når det gjelder beregningen av startmarginen, tillater retningslinje E-22, i likhet med den standardiserte metoden for beregning av startmarginen som angis i vedlegg IV til delegert forordning (EU) 2016/2251, bruk av en standardisert modell som er likeverdig med den som er fastsatt i ovennevnte vedlegg. Alternativt kan interne modeller eller tredjepartsmodeller brukes til å beregne startmarginen dersom disse modellene oppfyller visse krav som er likeverdige med kravene i delegert forordning (EU) 2016/2251. Interne modeller og tredjepartsmodeller skal kontrolleres av OSFI opp mot de kriteriene som er fastsatt for etterlevelse.
- 14) Kravene i retningslinje E-22 om godtakbare sikkerheter og om hvordan slike sikkerheter skal innehas og holdes atskilt, ligner på bestemmelsene i delegert forordning (EU) 2016/2251. Retningslinje E-22 inneholder en likeverdig liste over godtakbare sikkerheter og fastsetter, i likhet med delegert forordning (EU) 2016/2251, at sikkerheten skal verdsettes daglig. Den fastsetter dessuten at utvekslet startmargin må innehas på en måte som sikrer at den er umiddelbart tilgjengelig for den innhentende part i tilfelle av mislighold hos motparten, og at den er omfattet av ordninger som i størst mulig grad beskytter den sikkerhetsstillende part i tilfelle den innhentende motpart går konkurs.

- 15) Når det gjelder vern av taushetsplikten, er opplysninger som innehas av OSFI, underlagt bestemmelsene i paragraf 22 i Office of the Superintendent of Financial Institutions Act («OSFI-loven»), som sikrer at alle opplysninger om virksomheten eller forretningene til en finansinstitusjon eller om enhver person som håndterer dem, som innhentes av OSFI eller av enhver person som opptrer på OSFIs vegne, er fortrolige og skal behandles i samsvar med dette. OSFI og personer som opptrer på dens vegne, er også underlagt personvernloven («Privacy Act»), som beskytter personopplysninger under en føderal statlig institusjons kontroll, og offentlighetsloven («Access to Information Act»), som gir rett til tilgang til opplysninger i registre under føderale statlige institusjoners kontroll. Derfor gir paragraf 22 i OSFI-loven, sammen med personvernloven og offentlighetsloven, garantier for taushetsplikt, herunder vern av forretningshemmeligheter, som er likeverdige med dem angitt i avdeling VIII i forordning (EU) nr. 648/2012.
- 16) Til slutt, når det gjelder effektivt føderalt tilsyn med og håndheving av de rettslige rammene i Canada, har OSFI hovedansvaret for å overvåke og håndheve etterlevelsen av retningslinjene. OSFI kan treffe en rekke tilsynstiltak for å håndtere eventuelle overtredelser av gjeldende krav. Disse tiltakene bør derfor anses å sikre at de relevante rettslige, reguleringsmessige og håndhevingsmessige rammene i retningslinjene anvendes på en effektiv og rettferdig måte som ikke skaper vridning, for å sikre effektivt tilsyn og effektiv håndheving som er likeverdig med de tilsyns- og håndhevingsmessige rammene som er tilgjengelige i henhold til Unionens regelverk.
- 17) Ved denne beslutningen anerkjennes likeverdigheten av bindende krav som er fastsatt i Canadas lovgivning for OTC-derivatkontrakter, og som er gjeldende på tidspunktet for vedtakelsen av denne beslutningen. Kommisjonen vil i samarbeid med ESMA løpende overvåke utviklingen av de rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammene for disse OTC-derivatkontraktene og deres ensartede og effektive gjennomføring når det gjelder rettidig bekreftelse, porteføljekomprimering og porteføljeavstemming, verdsetting, tvisteløsning og marginkrav som gjelder for OTC-derivatkontrakter som ikke cleares gjennom en sentral motpart, med hensyn til hvilke denne beslutningen er blitt vedtatt. Som en del av sine overvåkingsaktiviteter kan Kommisjonen anmode OSFI om å framlegge opplysninger om utviklingen innen regulering og tilsyn. Kommisjonen kan når som helst foreta en særlig gjennomgåelse dersom relevant utvikling gjør det nødvendig for Kommisjonen å vurdere på nytt erklæringen om likeverdighet som er gitt i henhold til denne beslutningen. En slik ny vurdering kan medføre at denne beslutningen oppheves, noe som automatisk ville føre til at motpartene igjen omfattes av alle kravene fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012.
- 18) Tiltakene fastsatt i denne beslutningen er i samsvar med uttalelse fra Den europeiske verdipapirkomité.

TRUFFET DENNE BESLUTNINGEN:

Artikkel 1

Ved anvendelsen av artikkel 13 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal Canadas rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammer for tvisteløsningsforpliktelser fastsatt i retningslinje B-7 som anvendes på derivattransaksjoner som ikke cleares sentralt, og som reguleres av Office of the Superintendent of Financial Institutions (OSFI), anses som likeverdige med kravene fastsatt i artikkel 11 nr. 1 i forordning (EU) nr. 648/2012 dersom minst én av motpartene i disse transaksjonene er etablert i Canada og er en omfattet føderalt regulert finansinstitusjon («omfattet FRFI») som definert i retningslinje E-22.

Artikkel 2

Ved anvendelsen av artikkel 13 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal Canadas rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammer for utveksling av sikkerheter som anvendes på derivattransaksjoner som ikke cleares sentralt, og som reguleres av OSFI, med unntak av fysisk oppgjorte varederivater, anses som likeverdige med kravene i artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012, som nærmere angitt i delegert forordning (EU) 2016/2251, dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Minst én av motpartene i disse transaksjonene er etablert i Canada og omfattet av Canadas marginkrav.

- b) Transaksjoner verdsettes til markedsverdi, og dersom variasjonsmargin skal stilles i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012, utveksles variasjonsmarginen på samme dag som den beregnes.

Som unntak fra bokstav b), dersom det fastslås mellom motpartene at variasjonsmargin ikke på en konsekvent måte kan stilles på samme dag som den beregnes, skal Canadas rettslige, tilsynsmessige og håndhevingsmessige rammer også anses som likeverdige med kravene i artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012 dersom variasjonsmargin stilles senest to bankdager etter beregningen av den, og den marginrisikoperioden som brukes til å beregne startmarginen, justeres tilsvarende.

Artikkel 3

Denne beslutningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 5. juli 2021.

For Kommisjonen

Ursula VON DER LEYEN

President
